

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

VIII. Beneficia divina, quae ad animorum cultum atque salutem Deiparae Linden. ope conferuntur, paucis libata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

universi orbis exsatiari sitim, gratiarum cumulos, velut undas, volventia, in utilitatem eorum, qui sincerâ te fiducoluit (a) Et quid hic aliud expectes, nisi ut eadem Ecclesia omnes ad tanta miraculorum beneficiorum, quæ Marianorum flumina invitet? Ecce (sic enim eodem pergito loco) inexhaustam gratia copiam! Adeste omnes, & corde puro, scaturientes hinc rivus, ut planè divinos, haurite. (b)

CAPUT VIII.

Beneficia divina, quæ ad animorum cultum atque salutem, Deipatre Lindenensis ope conferuntur, paucis libata.

ILLud ante omnia, in beneficiis divinis animos mortalium concernentibus, venerari omnino par est, quòd plerisque locum sacrum non modò jam ingressis, sed cominus quin & eminus aspicientibus, vel etiam iter duntaxat eò capeffentibus, peccatorum suorum memoria, non sine ingenti animi dolore, subeat, ut vix uspiam magis. Atque hinc est, quòd illic tot exomologeses, aut ab ipso vitæ exordio intuantur; aut, si quid anterioribus defuisse videntur, sarciantur. Paucos admodum invenias, qui eorum aut totius vitæ sarcinas non deponant; aut, si abdeposuere, non se illic singulariter allevari sentiant.

(a) οἱ τῶν θαυμαίων πόταμοι, θεοτόκε, ἐκ σὲ προχέμενοι, ὡς ἐξ ἑδῆ, ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν. Apud V Wagner num. 399. (b) ἰδὲ χάρις ἀνεζάντλητος. δευτε πάντα εἰληθῆναι καρδία ἀρρύσασθε, θεῖα νόματα πηγάζοντα.

Quid, quòd illi quoque, qui aut nullam, aut exiguam purgandæ conscientiaë curam rationemvè secum afferebant, simulatque sacrum locum subêre, aut ei propiores facti sunt, subitò intra se mutati, collectum diu intra conscientiam virus, majore, quàm vel ipsi sperârant, animi gemitu evomunt? Fuit paucos ante annos miles quidam, qui Ædem sacram ingressus, cùm nihil antè super exoneranda apud se agitâset conscientiaë, præter expectationem subitò excitari se ad faciendam peccatorum confessionem; quin & diviniore quâdam vi impelli sensit, ut *contra stimulum calcitrare*, vix ampliùs posset. Ergo ad divinum Tribunal se repente protipit, &, quæ longo temporum militiaëque usu haulerat venena, ita apud sacrum Quæsitorem digessit atque egressit, ut quemadmodum dolor maximus reum, ita judicem summa admiratio, utrumque verò incredibilis demum exceperit lætitia. Neque verò minùs, augusta Lindensis Virgo à vitiis jam lapsos revocat, quàm cum vitiis luctantes aut confirmat, ne cadant; aut, cùm lapsare cæperint, erigit. Unum de multis, quæ memorari possent, è P. Simonis Hein commentariolo subji- cio. Anno MDCL. maritus quidam, fœdum in morem per adulteria volutatus, non DEI duntaxat ac divorum, verùm & conjugis suæ acerrimum incurrit odium. In eo libidinis æstu, sub Tilia Marianæ umbram confugit; &, ut Regina Virginum, omnisque etjam Angelicæ puritatis fons supplicem audiat, obsecrando vover, se tum sacrum Lindæ sacellum adi- tum, tum septem dies in honorem purissimæ Virgi- nis

nis jejunio traducturum. Annuit supplici Virgo, & continuo omnem insanæ libidinis æstum ita extinxit, ut qui toties alienum polluerat thorum, deinceps etiam suum, quantum per fœdera liceret matrimonii, vellet servare puriorem. Voti quocirca reus, Lindam III. Cal. Jun. adiit, & sospitatrici suæ intimas egit gratias. Quis verò memoret, quantum in aliis constitutos animi periculis B. V. Lindensis adjuvet, quando Catholicæ quoque Ecclesiæ ac fidei, quæ virtutis omnis vitæque divinæ fundamentum est, tantam gerit curam, ut non modò Orthodoxos, in medio sectariorum per Ducatum Prussiæ sparfos confirmet, verùm & luctantes adjuvet, & lapsos revocet, & eos, qui de Ecclesia orthodoxa vix fando audierant, ad eandem invitet? Videretur profectò locum ipsum jam olim delegisse, unde ad omnium, quasi de specula quadam, excubaret salutem, & non minùs in tenebris hæreseon positos, veræ fidei perfunderet lumine, quàm orthodoxos flammâ accenderet pietatis. Haud facile eorum, qui Deiparæ Lindensis ope ad Ecclesiam Catholicam rediêre, numerum iniverit, etiamsi quis numerum ritè consignate statuisset. In unius, quem proximè adduxi, P. Simonis Hein, commentariolo, ab anno circiter MDCCCXVI. ad MDCLIII. quo defunctus est, invenio præter eos, qui decrepito jam seni ac planè capulari, exciderunt memoriâ, restitutos per ipsum Ecclesiæ, ac de nomine signatos, centum octuaginta septem. Quorum etsi nonnulli videantur Resselii vinculis hæreseon expediti, Lindensi tamen Deiparæ secundùm Deum salutem debent; quia & illi ab ipsa

Resy

Resse
aliud,
juxta
sicut
siam
sunt
comm
que, q
cæno
qui ca
virtut
bulas
plicat
quoq
tus, i
Græca
in Me
Arbor,
scinda
ciar, 7
frugif

(a)
ἀναγε
ἡ γῆ
ὁ δὲ
πόρο

Resseliū diriguntur; & Societas Resseliensis, quid aliud, nisi Deiparæ Lindensis alumna est? Quod si, juxta unius commentariolum necdum satis ad amussin utique exactum, Deipara tot ad fidem & Ecclesiam reduxit, quot & quales essent, si, uti Ecclesiæ sunt restituti, ab aliis quoque operariis relati in commentarios accuratè essent? Quid si verò illi quoque, qui vel ex avaritiæ vel luxuriæ, vel alio vitiorum cæno, gravissimisq̃ Satanæ vinculis erepti; vel qui castimoniam, justitiæ, liberalitatis, aliarumq̃ virtutum præsidio muniti atque ornati sunt, in tabulas fuissent relati, quis eorum satis numerum explicasset? Quorum ego non magis, quam meo quoque nomine, sub tiliæ Marianæ umbra positus, non tam cum sancto Saba, magno Ecclesiæ Græcæ Rectore, quam cum universa Ecclesia Græca in Menæis Deiparam supplicor. *Ego sum infrugifera Arbor, nullum salutis fructum afferens. Quocirca, ne excindar, & in ignem, qui extingui non potest, miser projiciar, metuo. Ut inde ergo me eripias, atque suffragiis tuis frugiferum, tuo exhibeas Filio, coram te prosternor. (a)*

CAPUT

(a) Apud Wagnereskium num. 192. ἔγω εἰμι τὸ ἀκαρπὸν δένδρον, τὸ μὴ καρπῖνον καρπὸν σωτήριον. διὸ καὶ τρέμω τὴν ἐκκοπήν, μὴ πῶς ἐληθῶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον ὁ ἄθλιος. ὅθεν προσπίπτω σοι, τέτρα ῥύσα, μὴ καρπύφορον δείξον τῷ ἡῶ σε τῆ μεσιτείᾳ σε.